

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 29. 3. 2022, sp. zn. 14 To 18/2022, ECLI:CZ:VSPH:2022:14.TO.18.2022.1

Číslo: 52/2022

Právní věta:

Požadavek účasti vyžádané osoby v řízení, ve kterém jí byl uložen trest odnětí svobody, pro jehož výkon má být předána do jiného členského státu Evropské unie, uvedený v § 205 odst. 3 písm. g) z. m. j. s. se vztahuje k řízení, ve kterém bylo meritorně rozhodováno o vině a trestu, nikoli na řízení vykonávací, ve kterém došlo k odvolání podmíněného odkladu trestu odnětí svobody, aniž by byla změněna jeho původní výše.

Soud: Vrchní soud v Praze

Datum rozhodnutí: 29.07.2022

Spisová značka: 14 To 18/2022

Číslo rozhodnutí: 52

Číslo sešitu: 10

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Evropský zatýkací rozkaz, Právní styk s cizinou

Předpisy: § 205 odst. 3 písm. g) z. m. j. s.

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Dotčená rozhodnutí:

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 21. 7. 2010, sp. zn. [14 To 7/2010](#), uveřejněné pod číslem 40/2012 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, část trestní

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 8. 9. 2014, sp. zn. [14 To 119/2014](#), uveřejněné pod číslem 46/2015 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, část trestní

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 25. 6. 2020, sp. zn. [14 To 60/2020](#), uveřejněné pod číslem 27/2021 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, část trestní

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 14. 1. 2020, sp. zn. [14 To 158/2019](#), uveřejněné pod číslem 6/2021 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, část trestní

Rozsudek SDEU ze dne 22. 12. 2017, ve věci [C-571/17](#), Samet Ardice

Rozsudek SDEU ze dne 10. 8. 2017, ve věci [C 271/17](#), Sławomir Andrzej Zdiaszek

Sbírkový text rozhodnutí:

Vrchní soud v Praze jako soud stížnostní podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. ř. zamítl stížnost vyžádaného R. R. proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 26. 1. 2022, sp. zn. 1 Nt 9/2021.

I.

Rozhodnutí soudu prvního stupně

1. Usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 26. 1. 2022, sp. zn. 1 Nt 9/2021, bylo rozhodnuto tak, že podle § 205 odst. 1 z. m. j. s. se vyžádaný R. R. na základě evropského zatýkacího rozkazu Obvodního soudu Varšava-Praga ze dne 17. 8. 2021, sp. zn. V KOP 96/21, předává do Polské republiky k výkonu trestu odnětí svobody v trvání 10 měsíců, který mu byl uložen rozsudkem Obvodního soudu Varšava ze dne 10. 10. 2017, sp. zn. VIII K 267/15, pro trestné činy pronásledování a ublížení na zdraví podle čl. 190a § 1, čl. 190 § 1, čl. 12, čl. 216 § 1, čl. 11 § 2 a čl. 217 § 1 polského trestního zákona. Uvedených trestných činů se vyžádaný dopustil tak, že jednak v období od ledna 2014 do září 2014 ve Varšavě zaslal v krátkých intervalech zprávy obsahující fyzické výhrůžky osobám E. J. a W. Z., v nichž informoval, že fyzicky ublíží jejich dceři AAAAA (pseudonym), a tímto způsobem v nich vzbudil obavu, že jim fyzicky ublíží, a také telefonoval do jejich bytu, a to i v noci, a rovněž těmito telefonáty v nich vzbudil obavu z fyzického útoku, jednak dne 19. 9. 2014 na tramvajové zastávce K. ve Varšavě fyzicky napadl W. Z. tak, že ji udeřil rukou do zad.

2. Dalším výrokem shora uvedeného usnesení krajského soudu bylo rozhodnuto tak, že podle § 206 odst. 1 z. m. j. s. se předběžná vazba vyžádaného R. R. přeměňuje na vazbu předávací.

3. Podle odůvodnění citovaného usnesení Krajský soud v Českých Budějovicích neshledal žádnou překážku uvedenou v § 205 odst. 2 z. m. j. s. (ve znění účinném od 1. 1. 2023 rovněž uvedenou v § 205 odst. 3 z. m. j. s.), která by bránila předání vyžádaného. Ztotožnil se se stanoviskem státní zástupkyně, že jednání vyžádaného, za které byl odsouzen, by podle českého trestního zákoníku naplňovalo skutkovou podstatu přečinu nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1 tr. zákoníku, případně nebezpečného pronásledování podle § 354 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, tedy je oboustranně trestné. Výrok o přeměně předběžné vazby ve vazbu předávací pak v souladu se zákonem navazuje na rozhodnutí o předání vyžádaného.

II.

Stížnost

4. Proti výše zmíněnému usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích podal vyžádaný ihned po jeho vyhlášení stížnost, kterou následně odůvodnil prostřednictvím svého obhájce. Poukázal na to, že je otázkou, do jaké míry se předávací řízení stává formálním postupem a jak dalece jsou české soudy oprávněny přezkoumávat postup jiných soudů. V daném případě polský soud rozhodl o odsouzení a o následné přeměně podmíněného trestu odnětí svobody v trest nepodmíněný. Krajský soud odmítl argumentaci vyžádaného, že nebyly splněny procesní podmínky pro odsouzení k nepodmíněnému trestu odnětí svobody, a dává k tíži vyžádanému, že si měl být vědom svého odsouzení, a přesto opustil polské území, což vedlo k tomu, že nemohl být v další fázi řízení vyrozuměn o zahájení řízení, týkajícího se podmíněného odkladu uloženého trestu. Vyžádaný poukázal na to, že polský soud pochybil, pokud nezajistil jeho přítomnost u soudu, a to případně i cestou mezinárodního zatykače. Místo toho doručoval jeho právnímu zástupci, což však nezaručuje doručení rozsudku přímo do rukou odsouzeného. Vyžádaný si není vědom toho, že by v době trestního stíhání nesměl vycestovat v rámci Evropské unie, a ani mu nebyly odebrány cestovní doklady. Není tak najisto postaveno, zda je rozhodnutí o jeho odsouzení, resp. o přeměně uloženého trestu, skutečně pravomocné, a krajskému

soudu vytýká, že si to neověřil.

5. S ohledem na shora uvedené vyžádaný navrhl, aby Vrchní soud v Praze zrušil napadené usnesení a aby vrátil věc Krajskému soudu v Českých Budějovicích k novému projednání a rozhodnutí.

III.

Posouzení důvodnosti stížnosti

6. Vrchní soud v Praze na podkladě shora uvedené stížnosti podle § 147 odst. 1 tr. ř. přezkoumal správnost obou výroků napadeného usnesení, proti nimž také směřuje stížnost vyžádaného, jakož i řízení, které mu předcházelo, a jak je dále uvedeno, neshledal stížnost důvodnou.

7. Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl o návrhu státní zástupkyně na předání vyžádaného k výkonu trestu odnětí svobody v souladu s požadavkem uvedeným ve zmíněném evropském zatýkacím rozkazu ve veřejném zasedání, kterého se účastnil rovněž vyžádaný a jeho obhájce. Vyžádanému bylo umožněno, aby s pomocí tlumočníka v rámci své výpovědi uplatnil výhrady proti případnému předání, stejně jako připomínky k prováděným důkazům. Mohl rovněž navrhopvat provedení dalších důkazů. V průběhu řízení předcházejícího vyhlášení napadeného usnesení tak byla respektována práva vyžádaného a nedošlo v něm k žádné procesní vadě, která by odůvodňovala jeho zrušení.

8. Vrchní soud v Praze neshledal pochybení ani po věcném přezkoumání výroku o předání vyžádaného. Podmínkami, za nichž lze rozhodnout o předání vyžádaného k výkonu trestu odnětí svobody a které vyplývají výkladem *a contrario* z ustanovení § 205 odst. 2 z. m. j. s., se krajský soud v odůvodnění napadeného usnesení v potřebném rozsahu zabýval a vrchní soud neshledal žádnou skutečnost, která by zpochybňovala jeho závěr, že předání vyžádaného nebrání žádná zákonná překážka. V odůvodnění svého usnesení se soud prvního stupně zvláště věnoval námitce vyžádaného, že o předání nelze rozhodnout proto, že tomu brání skutečnost, že se neúčastnil řízení, v němž mu byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody. K jeho argumentaci, odkazující na rozsudek Evropského soudu pro lidská práva (správně jde o rozsudek Evropského soudního dvora) ze dne 22. 10. 2017, sp. zn. [C-571/17](#), lze dodat, že požadavky uvedené v § 205 odst. 2 písm. j) z. m. j. s. [ve znění účinném od 1. 1. 2023 uvedené v § 205 odst. 3 písm. g) z. m. j. s.] týkající se účasti vyžádané osoby v řízení, se vztahují k řízení, v němž se rozhoduje o uložení trestu, a to zpravidla současně s rozhodováním o vině, tedy k tzv. meritorním rozhodnutím. Nevztahují se na vykonávací řízení, spočívající kromě jiného v modifikaci již uloženého trestu, tedy i v odvolání odkladu podmíněně uloženého trestu odnětí svobody a jeho přeměny v trest nepodmíněný. Právní řády některých evropských zemí dokonce nepožadují, aby takové rozhodnutí učinil soud ve veřejném jednání, nebo dokonce takové rozhodnutí svěřují jinému orgánu – zpravidla státnímu zástupci.

9. Jak je zřejmé z vyjadřování vyžádaného, ten směřuje řízení, v němž bylo rozhodnuto o vině a jemu uloženém trestu, s rozhodováním o přeměně tohoto trestu. Z informací vyžadujícího státu vyplývá, že rozsudkem Obvodního soudu Varšava ze dne 10. 10. 2017 bylo rozhodnuto, že vyžádaný – tehdy v roli obžalovaného – byl uznán vinným shora uvedenými trestnými činy a byl mu uložen trest odnětí svobody v trvání 10 měsíců, jehož výkon byl odložen na zkušební dobu v trvání 4 roků. Protože vyžádaný neplnil povinnosti, které mu byly uloženy ve zkušební době, rozhodl Okresní soud pro Varšavu, Praga-Sever, dne 18. 10. 2019 o výkonu uvedeného trestu. Vyhlášení odsuzujícího rozsudku v roce 2017 se vyžádaný osobně zúčastnil, rozhodnutí o výkonu uloženého trestu nabylo právní moci dne 19. 11. 2019 a na jeho podkladě následně došlo k vydání evropského zatýkacího rozkazu. Postup, který ve své stížnosti navrhoval vyžádaný, tj. vydání evropského zatýkacího rozkazu a teprve po předání vyžádaného rozhodovat o výkonu uloženého trestu, nepřicházel v úvahu. O vině a trestu v té době již bylo pravomocně rozhodnuto, nebylo tedy možné žádat o předání k trestnímu stíhání, a evropský zatýkací rozkaz za účelem výkonu trestu lze vydat jen ohledně nepodmíněného trestu

odnětí svobody. Rovněž nelze akceptovat námitku vyžádaného, že po vyhlášení meritorního rozhodnutí v trestním řízení mu nikdo nezakázal pohybovat se v jiných státech Evropské unie. To by bylo samozřejmě možné, pokud by to nebylo v rozporu s povinnostmi, které mu vyplývaly z dohledu probačního úředníka; právě pro jejich neplnění došlo k nařízení výkonu trestu odnětí svobody. Z těchto důvodů Vrchní soud v Praze neshledal ve výroku napadeného usnesení o předání žádné věcné pochybení ani rozpor se zákonem.

10. Vadným nebyl shledán ani výrok napadeného usnesení, jímž podle § 206 odst. 1 z. m. j. s. byla předběžná vazba vyžádaného přeměněna ve vazbu předávací. Výrok o předávací vazbě je totiž obligatorně navázán na rozhodnutí o předání a jediným důvodem předávací vazby je skutečnost, že o předání – v tomto případě k výkonu trestu odnětí svobody – rozhodl soud kladně. Na rozdíl od předběžné vazby v tomto případě nepřichází v úvahu nahrazení vazby jiným opatřením, a pokud soud rozhodne o předání a zároveň je neodloží, musí vždy rozhodnout o přeměně předběžné vazby vyžádané osoby ve vazbu předávací.

11. Předání vyžádaného nebrání skutečnost, že opakovaně požádal v České republice o udělení mezinárodní ochrany. Řízení o jeho první žádosti bylo zastaveno dne 28. 1. 2022 a řízení o jeho další žádosti ze dne 15. 2. 2022 bylo pro nepřijatelnost zastaveno dne 10. 3. 2022.

12. Na základě shora uvedeného dospěl Vrchní soud v Praze k závěru, že Krajský soud v Českých Budějovicích v řízení o shora uvedeném evropském zatýkacím rozkazu postupoval v souladu se zákonem a zákonu odpovídají i výroky jeho usnesení učiněné na podkladě důkazů, provedených v rozsahu potřebném pro takové rozhodnutí. Na tom nemohly nic změnit ani námitky vyžádaného uvedené v jeho stížnosti, a proto Vrchní soud v Praze rozhodl tak, že stížnost se jako nedůvodná podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. ř. zamítá.